

Adrián Szabó

koreňový domov

nohy žiráf ako katedrály
otvárali svoje dynamické stehná
mužom od mora
namaľovaný boh kotúľal sudy
tráva bola po kolená stromov
v mojom tele horel jazz

všetko bolo vyfúknuté z vajička
ľudia onemeli
muchám sa zapáčilo bývať v kvetináčoch
korytnačkám narástli krídla

odvtedy všetko padá
ako do záhrady odkopnuté slnko

anjeli uleteli
(zima sa postará)
pomaly vo mne odkvapkáva káva